

Verður ikki boð givið fyri saltfisk?

**Menn skipa saltfiskafarmar upp, sum ikki verða
vigaðir og víta engan pris.**

Hvat verður gjørt?

Í vár hoyrdist um ein óföran saltfiskapris. Ein pris, sum aldrin fyrr hevði verið boðin, ikki eingang undir hinum krignum, upp til 1,75 kr. fyri kg.

Tað var sjálvandi, at hvør maður, sum fór til sjós, lyftist upp av slikum tíðindum og setti stórar vónir til saltfiska-veidina: hon var einaferð kom- in til heiður og æru aftur. Bil- aði feskiskasölun, so var bara at umleggja veidina og fara til saltfisk. Nóg skip, serliga snöris- skip, eisini trolarar, fóru út at fiska og salta fiskin, ti teir hildu tað vera meira vinningur burt- ur úr saltfiskinum enn fesk- fiskinum.

Men tað var skjótt, at fiski- maðurin kendi seg at vera vón- sviknan. Menn sögdu, at tað fór at vera ivingasamt við hesi saltfiskasöluni, tað var ikki at lita á. Tíðindini flugu imillum. Skip og trolarar komu aftur full av saltfiski og noyddust at skipa fiskin upp, ikki viga hann og kundu onga vissu fáa hvørki um sølu ella pris. Alt tyktist at standa í botni. Og í hesum dög- um stendur so fyri, at eingin, uttan hann er noyddur, vágur sær at fara til saltfisk.

Eingin kann annað siga, enn at hetta er álvarssamur standur. Beint nú, ið summaríð er og ringt at selja feskiskin, var tað fiskimannsins stóra álit, at hann kundi selja sína veiðu sum salt- fiskur og fáa góðan pris. Og ongan kann tað undra, at hann av hesum skili gerst illtonktur og leggur skuldina á hitt gamla, stírdá og óliðuliga stýrslag. Hann heldur, sum ein skipari nú ein dagin tók til, tá ið hann tosaði í telefon síni: »at soleiðis var, tá ið aftur skuldi verða farið gjøgnum hina gomlu sil- una«.

Men silan, tað man vera hitt gamla lagið, sum vant er her á landi, at hvør litur á seg sjálvan, leitar sær eftir einum lótuvinningi og heldur so væl standa til.

Vit finga so frætt í lag, at vit finga gjørt avtalur við enska stýrið viðvíkjandi feskiskasöl- uni. So har hövdu vit ein fast- an tátt um at halda.

Óðrvisi við saltfiskasöluni. Hon var bert skipað soleiðis, at fiskakeyparar í Danmark góvu Føroyingum boð uppá saltfisk. Ein av hesum keyparum skuldi nettupp fara á húsagang beint tá ið best skuldi standa til, og

so stóðu teir, ið handil hövdu gjørt við hann sjálvandi typtir.

Her var einki organiserað, eingin solumiðstöð, Løgtingið helt seg fjart frá øllum og lat bara ganga sum tað gekk, og nú stóð longu í botni. Sjálvandi hava menn umberingar, men óll kunna halda, at her eru grundir at finnast at. Her kann sigast, at vit gera einki, kunna okkum einki sjálvir. — Men ikki er kanska óvseint at fara til verka og gera okkurt. Salt- fiskur má tó verða keyptur, tá ið hann var í so óförum prisi í vár.

Hr. J. H. Danbjørg hevur tikið spurningin upp í seinasta F.S.D. Hann mælir til, at Løgtingið kemur saman og fer at gera okkurt. Tað vóru ikki ringastu ráðini. Allastaðni hevur lands- ins stýri slíkt í hondum.

Tað frættist, at Trolarafelagið er kallað saman, og teir fara kanska at gera okkurt. Tað er seint, men betur er seint enn ongantíð. Trolarar koma heim við saltfiski, trolarar noyðast at flekja og salta feskiskafarmar.

Tað er ikki lukkuligt, at menn skulu leggja veiði frá sær og ikki vita, um hon verður seld ella ikki. Nóg stendur í vága hjá nógvum monnum, og onkur má taka sær um reiggj.

FØROYSK
grønsápa
er tann besta

Øll eiga at brúka

Føroyska hondsápu
frá fabrik OKKARA

Føroya
Sjóváttrygging

Skip - motorbátar
útróðrabátar - vørur
verða tryggjað

Telf. 372.

Tit fáa
bestu málingina hjá okkum.
M. P. Jacobsens málarabúð.

Z. HEINESEN

VÅGSBOTNI

TLF. 83 & 240.

GÓLVTEPPIR, FORLEGGJARAR, LOYPARAR
í stórum úrvali, ymiskum stöddum.

LINOLEUM

gjøgnummynstrað.

GÓLVVOXDÚKUR

YVIRALLS

jakkar & buksir, ketildress.

GUMMIFRAKKAR

til konufólk.

IMPREGN. FRAKKAR

DREINGJA-KLÉDNINGAR

BARNA-CYKLUR (3 hjól)

LEIKUTOY

HETLANDS-TÓGV

UNDIRTOY

DÚKAR

DAMUSOKKAR

FLONELL TIL SLOBROKKAR

ULL, KLÚTAR, TROYGGJUR og VÖTTIR
keypast sum vanligt til hægsta dagspris.

AKTIESELSKABET

FØROYA BANKI

HOVEDKONTOR
THORSHAVN

Stiftet 1906

AFDELING:
TRANGISVAAG

Aktiekapital og Reserver Kr. 1.350.000
Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid Kl. 11—3.

Lørdag 11—2.

Ger fenadur grøðini skaða so menn missa hugin at fáast við jørð?

Nú er várad, jarðamaðurin hevur lagt á jørðina tað, ið geva honum skal grøði á heystardegi. Men tað skal fáa frið at vaksa. Seyðir, neyt, gæs, hönur og dunnur mugu ikki sleppa at ganga í bönum og skræða upp, tað ið jarðamaðurin leggur á jørðina, forkoma so hansara arbeiði og gera tað, at hann móðir seg til einkis. Samfelagið hevur eisini nýtslu av hansara grøði, og tað má vera í interessu tess, at hon fær frið at geva nakad av sær.

Men mangur maður klagar bæði fyrr og nú, at veltur hans- ara fáa ikki frið hvørki á vári ella heysti. Gardarnir standa ikki um várið og leggja skættir um heystið, aðrenn fruktin er komin til húsa. So treður seyð- urin í bóin og oyðileggur alt. Eisini eru tað óloyviligir seyðir, slikir sum eingir gardar ella stik forða. Hesir seyðir mugu takast av, teir eru ólóg- ligir og kunnu ikki havast. Úr bygdini kemur eisini fenadur. Hann verður ikki havdur við

hús, og hann liggur á bönum og grevur eplaveltturnar upp.

Lógin sigur, at gardaskoðarar skulu vera, sum hyggja eftir gördunum og átala, tá ið gard- ar og stik ikki eru í standi. Og verða teir ikki aktaðir, so skulu teir klaga til yvirvaldið, sum skal átaka sær sakina, átala lóg- brótarin og batar ikki áleggja honum bót ella aðra revsing.

Spurningurin er so um hesi vald gera sína skyldu. Jarð- maðurin gremur seg og setir fram klagur, og tá ið tað er ein samfelagssak, hevur eisini sam- felagið, hitt almenna, rættin til at koma uppi og spyrja.

Tað er sum tað eigur at seta lýsingar fram og ávisa, at gard- ar og stik skulu standa til ásetta tíð og at grøðin eigur at fáa frið, men meira umráðandi er, at ávaringin verður fylgd.

Ikki er nóg mikið at gera lógir og fyriskipanir, hitt at umsita lógir og fyriskipanir er tað ið er meira týðningarmikið, og umstíningin er oftast tað, ið á- breiðslurnar fáa.